

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Nu blev der godt nok sagt af den foregående taler, at vi alle sammen kunne sige noget pænt om breddeidræt. Jeg tror, det er lidt nedvurderende, når man siger det på den måde, for jeg tror, at alle herinde er interesseret i, at breddeidrætten styrkes, for det er jo den, der er grundlaget for eliteidrætten. Når man så hører nogle påstande heroppe om, at mange folk har den opfattelse, at nu skal vi have sovjetiske tilstande, er det min klare overbevisning, at det er, fordi der er nogle, der forsøger at udlægge det sådan, og som ikke har læst lovforslaget og set, hvad det går ud på. Det er jo slet ikke meningen, at det er os i folketinget, der skal udforme det praktiske vedrørende eliteidrætten. Det skal organisationerne selv.

I kristeligt folkeparti glæder vi os meget til den debat, vi forhåbentlig om kort tid skal have om breddeidrætten, men vi finder det også væsentligt, at vi giver de dygtige nogle muligheder. Det er, som om man vil prøve på at sige, at det skal der ikke være, men det er da af andre ordførere nævnt, at man også i dag har mange eksempler på, at unge svømmetalenter tages ud og får meget, meget intensiv træning.

Det, der for os er væsentligt, er, at træner og forældre sammen varetager, skal vi sige den helt unges interesser. Vi er helt enige i, at 15 år er en god alder, men vi mener, at der kan være visse undtagelser, hvor forældre, træner og barnet er enige om at gå ind i denne træning. Der er jo også det, at vi har mulighed for at følge loven, og viser der sig uheldige ting, må vi da tage den op til revision.

Men jeg tror, at det, der er mest tiltrængt, når det gælder denne lov, er, at vi får bekendtgjort, hvad den egentlig handler om, og måske skulle den ikke have heddet noget med elite. Jeg tror, at mange ligesom jeg har mødt ude omkring, at folk stejler over ordet elite og ligesom sætter det op i et meget, meget højt plan.

Der tales jo ikke om, at de unge skal blive i klubberne og måske bare skal have træning nogle gange om ugen. Der foregår jo også ekstratræning på mange måder i dag.

Kristeligt folkeparti håber, at loven må blive til gavn for dansk idræt, og at vi nu i

næste måned må se på breddeidrætten, hvordan vi bedst styrker den.

Aase Olesen (RV):

Som det radikale venstres ordfører allerede har meddelt, er der medlemmer i den radikale folketingsgruppe, som ikke ønsker at støtte dette forslag, men tværtimod tager afstand fra, at det danske folketing i den situation, vi står i, bevilger ressourcer til ren og skær underholdning.

Det fremgår klart af lovforslaget, at det er det, der er hensigten, og vi mener ikke, at vi har råd til – og vi ønsker heller ikke – at bevilge penge til ren og skær underholdning, heller ikke, selv om nogle af disse ressourcer skal anvendes til at afhjælpe de skader, der opstår hos udøverne af denne underholdning. Vi mener faktisk, at det er en temmelig bagvendt måde at føre kulturpolitik eller sundhedspolitik på.

Det fremgår også klart af diskussionen her og af lovforslagets bemærkninger, at man ønsker, at Danmark skal gøre sig gældende i de internationale konkurrencer. Hvis man virkelig mener det for alvor, hjælper det ikke noget at stå her og bedyre, at vi ikke vil have Østtilstande. Det er helt oplagt, at det ikke kan undgå at få afsmittende virkning, og risikoen for overdreven træning med deraf følgende skader og risikoen for fristelsen til at anvende doping mener vi er ganske overhængende. At jeg ikke mener, det er fri fantasi, vil jeg gerne begrunde med, at i det seneste nummer af Dansk Idræts-Forbunds blad, Idrætsliv, nr. 11, siger lægen Jens Ehlers direkte:

»Vi må konkludere, at dopingstoffer fortsat bruges af danske idrætsudøvere. Samtidig må vi også konstatere, at ingen præcis ved, hvor stort dette misbrug er.«

Og derefter beskriver han, hvor fantastisk letsindigt bl.a. vægtløftere omgås med stoffer. Jeg citerer igen:

»Sagt på en lidt anden måde: mange aktive dykker tilsyneladende helt uhæmmet ned i »bolsjedåsen« for blot at få så stor en dagsdosis som muligt.«

Vi tror altså ikke på, at det vil være muligt i det lange løb at undgå doping, og som man også gør opmærksom på i samme nummer, kan vi godt i de vesteuropæiske lande bruge forskningsmidler til at afsløre doping; i Øst-